

R. Pietrzak

Mutowo, st. 2, gm. Szamotuły, woj. poznańskie

Informator Archeologiczny : badania 26, 40

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania sondażowe podjęto ze względu na obecność czarnych plam na jego powierzchni, sygnalizujących proces postępującej degradacji. Krótkie badania przeprowadzono w dniach 19–21 XI 1992 r.

Założono 2 wykopy, z których tylko wykop nr 1 przebadano do końca. W wykopie nr 2 ze względu na niekorzystne warunki atmosferyczne zebrano zabytki z warstwy ornej.

W wykopie 1, o wymiarach 2 x 2 m, zlokalizowanym w miejscu, gdzie odkrywca znalazł koncentrację fragm. ceramiki, znaleziono oprócz niej połowę przęślika oraz drobny, bliżej nieokreślony przedmiot z żelaza. Zebrane z powierzchni fragm. ceramiki wraz z uzyskanymi z wykopu 1 pozwoliły na częściową rekonstrukcję 2 naczyń. Mniejsze ma gładkie, cienkie ścianki, formę zbliżoną do garnka oraz charakterystyczny, kołnierzowaty wylew. Drugie, nieco grubszej roboty, prawie dwukrotnie większe, o wysokości ok. 40 cm, ma pogrubiony wylew o średnicy nieco mniejszej od średnicy największej wydatności brzuśca. Cechą charakterystyczną tego naczynia jest łukowato zagięty do wnętrza profil dolnej partii brzuśca.

W warstwie ornej wykopu 2, o wymiarach 5 x 2 m, znaleziono bardzo liczne fragm. silnie przepalanej ceramiki oraz nie mniej liczne grudki polepy różnej wielkości. Między tą masą zgniecionego rumoszu ceramiczno-glinianego znaleziono fragm. 2 przepalonych kości, być może ludzkich.

Spśród bogatego zbioru fragm. ceramiki z powierzchni na uwagę zasługują liczne wylewy kołnierzowate oraz brzegi facetowane, niekiedy wielokrotnie, od strony wewnętrznej.

Ten trudny do określenia materiał ceramiczny znajduje najwięcej analogii w tzw. grupie czernicyńskiej, rozwijającej się w II połowie ostatniego tysiąclecia p. n. e., m.in. w okolicach Hrubieszowa. Pewne cechy tej ceramiki, jak np. facetowanie od wewnątrz brzegów i kołnierzowate wylewy, znajdują analogie w kulturze jastorfskiej, np. w grupie gubińskiej.

Badania na stanowisku powinny być kontynuowane na dużo większą skalę.

Mielec, st. 16, gm. loco, woj. rzeszowskie patrz młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

---

**Mutowo, st. 2
gm. Szamotuły, woj. poznańskie**

Muzeum–Zamek Górków w Szamotu-
łach

Badania prowadził mgr R. Pietrzak. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy oraz Muzeum w Szamotułach. Drugi sezon badań ratowniczych. Stanowisko wielokulturowe: cmentarzysko kultury pomorskiej, przeworskiej i wielbarskiej oraz osadnictwo wczesnośredniowieczne i nowożytnie.

Celem tegorocznych badań (wznovionych po 5 latach) było zabezpieczenie części stanowiska znajdującej się wzdłuż wybierzyska piasznicy. Bezpośrednim zagrożeniem dla stanowiska był (i jest nadal) nielegalny pobór piasku.

W trakcie prac wykopaliskowych założono 8 wykopów o łącznej powierzchni 330 m². Zarejestrowano 114 obiektów związanych z wielokulturowym cmentarzyskiem oraz osadnictwem. Po analizie materiału wyróżniono:

- groby popielnicowe kultury pomorskiej (w tym jeden na bruku kamiennym przykryty misą)
- 2 groby popielnicowe kultury wielbarskiej (pod brukiem kamiennym)
- grób szkieletowy kultury wielbarskiej (z fibulą o wysokiej pochewce)
- 2 groby ciałopalne jamowe z okresu wpływów rzymskich
- kilkadziesiąt obiektów (paleniska, jamy, jamy postłupowe) związanych z osadnictwem okresu wpływów rzymskich, wczesnośredniowiecznym oraz nowożytnym.

Materiały przechowywane są w Muzeum–Zamek Górków w Szamotułach.

Badania powinny być kontynuowane.